ANUL XV. — Nr. 2800

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU
DIRECTORI: AL. MUNTEANU, N. PAPAGHEORGHE

Proprietatea:
GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris in reg. public. Tribunalul Ilfov Secţia I com. No. 9.769/1938

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2. Bucureşti

6 pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Marţi 21 Iunie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcţia . . . . . 3.26.60; Administraţia . . 3.26.6; Redacţia 3.26. 09

O finală care a lăsat de dorit

F. C. Rapid a învins C. A. M. T. cu 3-2 (2-0)

Timişorenii au plăcut, dar s'au dovedit de o ineficacitate exasperantă. Feroviarii nu sunt în cea mai bună formă

Nicio finală a Cupei României n'a suferit atâtea intemperii morale, ca aceia de eri.

Amânată din capul locului, pentru 19 Iunie, matchul F. C. Rapid—C. A. M. T. a suferit noui atacuri sortite să-i diminueze interesul şi să-i avarieze importanţa. Feroviarii au pretins o nouă amânare.

S'au agăţat de pretextul că jucătorii lor au nevoe de odihnă înainte de a începe matchurile pentru Cupa Europei Centrale, şi au cerut amânarea finalei.

«Comisiunea Cupei României» întrunită să soluţioneze această cerere, a adus un verdict echitabil: finala se va disputa la 19 Iunie. Nu se aprobă nici o amânare.

In ordine erarhică, după Comisiunea Cupei României — în materie de litigii — urmează «Comisiunea superioară de apel».

F. C. Rapid a făcut apel. Mai mult. Şi-a însoţit apelul de un avertisment grav. A anunţat că în cazul când nu i se va aproba amânarea matchului cu C. A. M. T., nu se va prezenta pe teren.

Apoi — din senin — s'a răsgândit. A revenit şi asupra apelului şi asupra avertismentului. Şi-a retras apelul şi s'a prezentat eri pe teren.

Socotind că săcăielile acestea au diminuat interesul finalei, gruparea C. A. M. T. a înaintat Federaţiei române de football un memoriu prin care cere ca F. C. Rapid să-i plătească 200.000 lei daune.

Iată condiţiunile în cari s'a jucat anul acesta finala Cupei României.

Mai jos, se vor găsi notele noastre în legătură cu matchul de eri. Aici, o singură precizare se cere făcută: niciodată o finală a Cupei României n'a luptat cu atâtea protivnicii, ca aceia de eri, deşi faptul că în finală a izbutit să ajungă o echipă din Divizia naţională B ar fi trebuit să fie gratificat cu solicitudini, nu cu adversităţi.

Eichler, portarul C.A.M.T.-ului scoate mingea din plasă.

*

In ciuda acestor protivnicii, aproape 7000 de spectatori au venit eri, la Giuleşti să vadă matchul F.C. Rapid—C.A.M.T.

N'a fost o finală autentică. N'a reuşit jocul de eri s'atingă o spectaculozitate care să respecte titlul întâlnirii. Au fost şi faze interesante. Fracţiuni de joc în timpul cărora spectatorii au fost prinşi de entusiasm, şi s'au trezit aplaudând sau încurajând una din echipe.

In ansamblu însă, jocul a fost sub nivelul unei finale.

A contribuit la această scădere şi C. A. M. T.

Timişorenii, pentru cari spectatorii de eri au avut o simpatie furnizată de afecţiunea pe care o au întotdeauna pentru cel mai slab, au jucat curagios. Au dovedit multă sârguinţă, multe efecte bune ale învăţămintelor lui Wezer, multă coeziune, o omogenitate pe care Rapidul s'a căznit adesea să o apropie.

Calităţile acestea însă, au fost umbrite de stângăcii cari au anulat multe atacuri bune şi au ratat goaluri pe cari un Auer, sau chiar un Moldoveanu, nu le-ar fi ratat.

Calitatea jocului de eri a fost înrăutărită deci, şi de timişoreni.

In aceiaş măsură, însă, au purtat răspunderea jocului şi feroviarii. Lipsiţi de Baratky, obligaţi să recurgă din nou la serviciile lui Lengher, cu Rafinsky şi Vintilă cari nu şi-au regăsit cea mai bună formă, cu o lipsă de condiţie generală şi cu o generală încredere, Rapidul a jucat deasemeni desbinat.

Trebuia să câştige. A jucat mai sigur. Mai inspirat. Cu mai multă experienţă. Cu un aer care a reuşit din nou să-şi împingă înaintarea, să-i creeze faze admirabile de goal, să marcheze el însuş, să fie din nou cheia întregei echipe şi explicaţia întregului rezultat.

C. A. M. T. însă, a făcut o bună impresie .

A jucat peste aşteptări. A ameninţat în repetate rânduri poarta lui Negru, a dat repetate dovezi de tehnică, a jucat în bune relaţiuni cu omogenitatea.

Spectatorii i-au acordat dealtfel multe recompense de aplauze şi surprinşi de vigoarea ripostelor timişorene, i-au încurajat aproape în tot cursul jocului.

Rapid nu mai este în cea mai bună formă

Rapidul, după cum am spus şi mai sus, trebuia să câştige.

Avea, pentru victoria aceasta, toate elementele de cari avea nevoe: o echipă rutinată, călită la farul multor matchuri decisive, un aplomb irezistibil, mai multă valoare, un Auer în zi bună.

Ce-i mai trebuia, pentru a dispune de C. A. M. T.?

Cu ceiace au arătat eri, însă, fe-

George Fulga

(Continuare în pag. III-a)

Elevii au învins din nou

Italia a cucerit Cupa Mondială învingând Ungaria cu 4-2 (3-1)

Italienii au fost net superiori, căci ungurii au jucat fără convingere. Au asistat 60.000 de spectatori.

PARIS, 19 (Prin telefon). — Finala celei de a treia Cupe mondiale a întrecut toate aşteptările. Pe stadionul Colombes, 60.000 de spectatori au fost prezenţi pentru a urmări un match care promitea să fie un adevărat regal sportiv.

Şi aşa a fost! Timp de 90 de minute s'a jucat cu o ambiţie extraordinară şi cu însufleţire rară. Miza excepţională — campion mondial — a făcut ca echipele finaliste, Italia şi Ungaria să depună toate eforturile pentru a smulge victoria.

ITALIA NET SUPERIOARA

Victoria a revenit echipei italiene la două puncte diferenţă.

Este o victorie meritată, pentrucă «squadro azzura» a fost într'o vervă excepţională de joc. A câştigat sigur, a fost superioară pe tot parcursul celor 90 de minute şi a demonstrat o clasă cu adevărat superioară. In toate compartimentele italienii au fost mai buni şi în multe momente şi-au surclasat net adversarul.

O HALFIE FORMIDABILA

Cheia succesului italian trebue căutată în linia de mijloc. Cei trei halfi ai Italiei au făcut o partidă magnifică. Andreolo în special a fost suveran pe teren, a anihilat toate acţiunile adverse şi a alimentat şi sprijinit linia de înaintare într'un mod încât a stârnit admiraţia generală a celor 60.000 de spectatori.

Halfii de margină la fel de buni au ţinut în şah extremele maghiare, în timp ce extremele italiene n'au avut adversari serioşi în drumul lor spre poartă.

Dar dacă linia de mijloc a fost la înălţime, nici atacul italian n'a fost mai prejos.

Rapiditatea lui Biazati şi Colaussi, tactica lui Ferraro şi Meozzo, precum şi eficacitatea lui Piola au adus culorilor italiene o victorie cu adevărat meritată.

Apărarea italiană n'a avut o sarcină prea grea deoarece înaintaşii maghiari au jucat încet, fără prea multă convingere şi au părut obosiţi.

CUM AU JUCAT UNGURII

In echipa maghiară au fost multe goaluri. Singur portarul Szabo a corespuns. A jucat sigur pe el, a apărat mingi imposibile, şi toate punctele primite au fost imparabile.

Fundaşul Polgar, introdus în ultimul moment în locul lui Korony n'a corespuns. A jucat slab şi a făcut o sumă întreagă de greşeli cari l-au influenţat şi pe Biro.

Dar nu numai aci a greşit dr. Dietz la alcătuirea echipei. Marea greşală a selecţioneurului unic maghiar a fost introducerea lui Szucs în locul lui Turay. Acesta n'a existat pe teren şi n'a însemnat nici un obstacol pentru adversari. Szolay a jucat bine, dar Lazăr a fost slab şi neprecis.

Din atac dr. Sarossi a fost tot timpul sever monat, iar Szengeller a avut unele sclipiri. Restul slabi şi nehotărâţi.

In general matchul a fost frumos datorită jocului splendid al italienilor şi fair. După terminarea jocului a urmat solemnitatea remiterii Cupei Mondiale, iar d. Albert Lebrun, preşedintele republicei, a felicitat pe toţi jucătorii.

In sunetele imnurilor naţionale apar pe teren următoarele echipe:

ITALIA: Olivieri, Foni, Rava, Serantoni, Andreolo, Locatteli, Biazati, Meozzo, Piola, Feraris, Colanssi.

UNGARIA: Szabo, Polgar, Biro, Szolay, Szucs, Lazăr, Sos, Vincze, Sarosi, Szengeller, Titkos.

Echipa Ungariei începe repede şi chiar în primul minut obţine un corner, care rămâne însă neexploatat. Italienii pun repede stăpânire pe for şi în minutul 4 Biazati după o cursă de toată frumuseţea trage milimetric cu bara.

In minutul 6 înaintarea maghiară construeşte o acţiune care se termină cu un shoot puternic al lui Szengeller pe lângă poartă.

Echipa italiană ia jocul şi mai în serios. Inaintaşii presează poarta lui Szabo. In minutul 9 Colaussi trage peste bară. Trei minute mai târziu Piola îl imită.

Urmează o perioadă de atacuri ungare. In min. 17 Szengeller trage pe lângă poartă. In minutele 18, 19 şi 20 înaintaşii maghiari combină între ei, dar nu pot concretiza o superioritate sporadică.

In minutul 22 Piola, care este într'o formă excepţională, trage puternic, dar Szabo apără.

In minutul 25 Vincze trage peste bară.

In minutul 37 Vincze trage peste bară. Piolo îl imită în minutul 40, dar trei minute după aceia, trage puternic însă Szabo apără.

In minutul 44 ungurii au o situaţie splendidă să reducă handicapul, dar Titkos întârzie să tragă şi Olivieni apără.

Ungurii intră decişi pe teren să schimbe rezultatul. Această hotărâre nu ţine decât 7 minute în care timp domină şi obţin două cornere, rămase însă neexploatate.

După aceste şapte minute însă, jucătorii maghiari recad din nou în atitudinea obosită şi nehotărâtă din înainte. Această schimbare la faţă se vede imediat căci Meozzo trage o «bombă» pe care însă Szabo o apără în extremis.

In minutul 12 apărarea maghiară trece printr'un nou moment de panică. Biovati după ce pierde pe drum pe toţi adversarii săi directi, trage în bară.

In minutul 14 Szengeler are o sclipire. Porneşte în trombă spre poarta italiană, dar jenat de Rava se pripeşte şi trage peste bară.

In minutul 17 se petrece primul şi ultimul incident al matchului, la o ciocnire dintre Titkos şi Serantani. Arbitrul Capdesille linişteşte spiritele.

(Continuare în pag. 6-a)

Meetingul aviatic de eri a dovedit calităţile piloţilor noştri

— Reportajul în corpul ziarului —

«Escadrila roşie». In mijloc d. căp. Max Manolescu.

Un nou record mondial atletic

NEW-YORK, 19. — La un concurs atletic de aci, proba de 3/4 milă engleză a fost câştigată de un alergător până acum necunoscut, Rideout, care a învins pe cunoscutul campion Cunningham, realizând UN NOU RECORD MONDIAL CU TIMPUL: 3 MIN. 30 SECUNDE.

Vechiul record, deţinut de belgianul Mostert, era 3 min. 30,4 secunde.

Citiţi în pag. VI-a:
MATCHUL ATLETIC DINTRE POLONIA şi FRANŢA

„Marele premiu al Bucureştiului" s'a desfăşurat în plin succes

Petre Cristea, Colcianu şi Krauss învingători

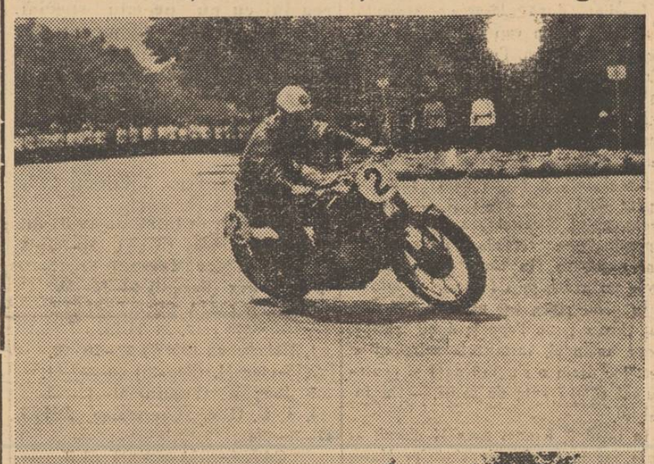

Două faze ale concursului. SUS: Krauss la o turnantă; JOS Calcianu şi Heineman în plină cursă.

LA LUPTA MARE

Stadiul Român a câştigat matchul cu Viforul-Dacia

Citiţi reportajul la rubrică

D. George Plagino, preşedintele U.F.S.R.-ului înmânează d-lui ing. Mărâscu, preşedintele Stadiului-Român Cupele câştigate.

Cursa de 24 ore dela Le Mans

Echipa Sommer-Biondetti conduce în clasament

24 de participanţi au abandonat

PARIS 19. — Faimoasa cursă de automobile de 24 de ore din Le Mans a început ieri la ora 16 pe circuitul Sarthe. Au luat plecarea 42 de concurenţi, pilotând automobile cu tot felul de cilindraje, Delahay, Talbot, Alfa Romeo, Delage, Amilcar, Riley, Simca etc.

Primele tururi sunt parcurse cu toată viteza; Dreyfuss pe Delahaye, Sommer pe Alfa Romeo şi Ancelin pe Talbot, conducând rând pe rând. Aceasta din urmă bate recordul turului, CU O MEDIE ORARA DE 151.785 KM.

In a doua oră mai multe automobile abandonează, între cari şi echipa favorită Dreyfuss—Chiron pe Delehaye. Cel mai bun tur este realizat de Sommer în 5 min. 13 secunde şi 8/10, cu o medie de 1949 km. pe oră.

In a 6-a oră abandonează un alt concurent important, Ancelin pe Talbot.

In zorii zilei 22 de automobile din cele 42, abandonaseră.

Clasamentul general la ora 8 era:

1. Sommer—Biondetti pe Alfa Romeo.
2. Cheboud—Tremoulet pe Delahaye.
3. Perraud—Cabantous pe Delahaye.

La această oră fuseseră parcurse 168 de ture, adică 2266 km. şi 656 metri, cu o medie de 141.653 km. pe oră.

La ora 8.16, maşina condusă de echipa britanică Mathieson—Clifford, ia foc şi abandonează.

La ora 9 echipa Gorbini—Scaroni pe Simca abandonează.

L ora 10 ma erau 18 concurenţi în cursă. Poziţia este neschimbată. Echipa Sommer—Biondetti continuă să conducă, menţinând aceiaş medie orară.